

حرص پولیسی!

توپ‌هایی که گل نمی‌شوند و البته مشکلات بیشتری که پرسپولیس با آن دست به گریبان است

بهر روز رسایی! حتی بدترین تیر هوادار پرسپولیس هم نمی‌توانست تصور کند سناریوی بازی با السد قطر در دست مثل دیدار با الاهلی عربستان پیش برود؛ قرمزها به همان اندازه خوب و قدرتمند ظاهر شدند، اما تک‌تک موفقیت‌هایشان به باد پرود و در نهایت بازنده از زمین خارج شدند. این اتفاق اما رخ داد تا پرسپولیس حساسی هوادارانش را حرص بدهد. حالا آنها فقط با یک امتیاز از ۳ بازی، در آستانه خداحفاظی زود هنگام با لیگ نخبگان آسیا قرار گرفته‌اند. شاید اشتباه بزرگ قرمزها این بود که بازی با پاختاکور را آسان گرفتند و تن به تساوی دادند. در صورت کسب آن ۳ امتیاز، ۲ باخت خراج از خانه تا این حد غم‌انگیز و زیانبار نمی‌بود، اما اتفاقی که فعلا رخ داده، ایستادن تیم خوان کارلوس گاریس در رده‌های پایینی جدول است. بیا بید به بازی اخیر پرسپولیس از دو زاویه نگاه کنیم؛ اینکه چرا نمایش پرسپولیس در قطر امیدوار کننده بود و اینکه چه نگرانی‌هایی در مورد این تیم وجود دارد.

چرا امیدوار کننده بود؟ تقریباً همه اتفاق نظر دارند که نمایش پرسپولیس در بازی با السد خوب بود. فارغ از نتیجه، سرخپوشان فوتبال بدی بازی نکردند. البته اوایل نیمه دوم را باید از این قاعده مستثنی کرد، اما به هر حال تیمی که در خانه حریف ۲-۳ شوت به سمت دروازه شلیک می‌کند، تک‌به‌تک از دست می‌دهد، تیر دروازه را می‌لرزاند و خلاصه آن همه فشار می‌آورد، طبیعتاً کار نکرده است. از سوی دیگر باید به این نکته هم توجه کرد که پرسپولیس در این بازی چند مهره مهم و کلیدی‌اش را در اختیار نداشت. از همه مهم‌تر اوستون اورونوف است که مصدومیتش در اردوی تیم ملی از بکستان تشدید شد و کم‌کم قرمزها باید به نبودن این بازیکن عادت کنند، پس که آسیب می‌بیند، در این میان غیبت محمدحسین کنعانی‌زادگان را هم نباید نادیده گرفت. گاریدو از این بازیکن به‌عنوان بهترین مدافع میانی ایران یاد می‌کند و همین موضوع، اهمیت او را در ترکیب نشان می‌دهد. مرضی پور علی گنجی که به جای کنعانی

این نگرانی‌های مهم این اما همه چیز نیست و گناه ناکامی را نمی‌شود فقط گردن بخت و اقبال انداخت. برخی تصمیمات گاریدو و اتفاقات فنی بازی هم جای بحث دارد. شاید مهم‌ترین نمونه از این دست، استفاده از علی‌علیپور به‌عنوان وینگر بوده باشد. درحالی‌که با اعلام ترکیب اولیه به‌نظر می‌رسید و امید عالیشاه و وحید امیری دو وینگر چپ و راست باشند، در عمل اتفاق دیگری رخ داد و علیپور در کنار خط طولی به بازی گرفته شد؛ جایی که کارایی این بازیکن را به شکل محسوس کاهش داد. از سوی دیگر گل نشدن توپ‌های پرسپولیس هم کم‌کم به یک مشکل فنی و تاکتیکی تبدیل می‌شود. در چند مسابقه می‌توان این موضوع را به بی‌دقتی یا حتی کیفیت پایین مهاجمان ربط داد، اما اگر این ماجرا طولانی‌تر شود، عملکرد کادرفنی زیر سؤال می‌رود. به هر حال وظیفه سرمربی است که این معضلات را برطرف کند. از همه اینها که بگذریم، عملکرد فنی پرسپولیس هم هنوز به ثبات نرسیده. مثلاً این تیم دوشنبه‌شب خوب بازی کرد، مثل دربی و مثل واقعاً نمایش چشم‌نوازی از سرخپوشان ندیدیم. تا زمانی که این تیم به یک ثبات کیفی نرسد، نمی‌شود با اطمینان در مورد کادرفنی حرف زد. قرمزها شنبه در لیگ برتر با شمس‌آذر بازی دارند؛ ببینیم آن روز کیفیت تیم گاریدو چطور خواهد بود.

مدافع هجومی باقریه مشکلی!

سهیل صحرایی قبل از ۴۵ دقیقه بازی مقابل السد و عقیف، نه در لیگ و نه در آسیا بازی نکرده بود اما بدون بازی کردن ۲ جلسه محرومیت داشت

یکی از چهره‌های ویژه بازی پرسپولیس و السد، سهیل صحرایی بود؛ جوان ۲۱ ساله‌ای که هیچ‌کس از جمله خودش تصور نمی‌کرد در مقابل السد بازی کند و فرصت بازی در ترکیب پرسپولیس ناگهان در یک مسابقه بزرگ و مهم آسیایی نصیب او شود. سهیل صحرایی از بازیکنان رده پایه پرسپولیس بوده و ساختار و پرداخته آکادمی پرسپولیس است. او ۲۱ سال دارد و حضورش در بازی با السد باعث شد صفحه رسمی آکادمی پرسپولیس با تقدیر از این بازیکن، ۴۵ دقیقه حضور او مقابل السد را افتخاری بزرگ برای آکادمی سرخپوشان بداند. جالب اینکه صحرایی در اصل یک مدافع میانی است اما وقتی در دفاع راست به بازی گرفته شد توانایی‌های تهاجمی‌اش بیشتر از عملکرد او هنگام دفاع به چشم آمد. دفاع راست اصلی پرسپولیس یعنی ایوب العملود هفته‌هاست مصدوم است و نفر دوم این پست یعنی فرشاد فرجی که در دربی تهران درخشش بازی کرده بود، مقابل السد در دقایق تلف‌شده نیمه اول مصدوم شد و از بازی بیرون رفت. در آن لحظه تصور می‌شد گاریدو برای پست دفاع راست و تقابل با اکرم عقیف سراغ همان ترافندی برود که امیر قلعه‌نویی در بازی تیم ملی رفته بود. یعنی میلاد محمدی را از دفاع چپ به راست برود و مقابل عقیف بگذارد. برای دفاع چپ هم پرسپولیس در آن دقایق می‌توانست روی وحید امیری حساب کند. اما سرمربی اسپانیایی مثل همتای ایرانی‌اش محتاط و محافظه‌کار نبود. پس به یک جوان ۲۱ ساله اعتماد کرد و صحرایی هم با نمایش خوبش در ۴۵ دقیقه نمره ۷.۱ را از متریکا گرفت. او بدون ترس و استرس در حملات پرسپولیس مشارکت می‌کرد و حتی یک بار در محوطه جریمه سرنگون شد که آن صحنه می‌توانست یک پنالتی برای سرخپوشان باشد. سهیل صحرایی پیش از این حتی یک دقیقه هم برای پرسپولیس بازی نکرده و حتی در لیگ برتر هم به زمین نرفته بود. تنها خاطره پرسپولیس‌ها از این بازیکن به‌شادی برمی‌گردد که باعث جرمه و محرومیت او شد؛ ۲ جلسه محرومیت قبل از حتی یک دقیقه بازی!

آگهی مناقصه عمومی شماره: ۴۷ - ۱۴۰۳

شهرداری منطقه ۱۲ در نظر دارد اجرای عملیات مشروحه ذیل را از طریق مناقصه عمومی با اعتبار به صورت نقد و غیر نقد به بخش خصوصی (شخص حقوقی) واگذار نماید، بدینوسیله واجدین شرایط می‌توانند جهت دریافت اسناد مناقصه بهمراه فیش به امور قراردادهای منطقه ۱۲ واقع در میدان شهدا، نبش خیابان عظیم زادگان طبقه دوم مراجعه نمایند. در صورت مغایرت آگهی با مفاد اسناد مناقصه ملاک عمل اسناد مناقصه می‌باشد.

ردیف	موضوع پروژه	برآورد اولیه (ریال)	سپرده شرکت در مناقصه در قالب ضمانت نامه بانکی و یا اریز نقدی (ریال)	شرایط متقاضی	مدت انجام خدمات (ماه)	مهلت دریافت اسناد	تاریخ بازگشایی بابت	تضمین ضمن اجرای تعهدات
۲	عملیات تهیه و ساخت پلاک آملی و پلاک معابر اماکن تاریخی، بازار و پروژه‌های توسعه محله‌ای در سطح منطقه ۱۲	۴۸/۶۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۱/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰	دارا بودن رتبه تعیین توان فنی و تشخیص صلاحیت معتبر در رشته صنعت یا تاسیسات و تجهیزات با رتبه مرتبط با مبلغ پیمان از سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور	۱۲	تا پایان وقت اداری اسناد تحویل دبیرخانه منطقه ۱۲ گردد.	مورخ ۱۴۰۳/۰۸/۱۶ ساعت ۱۰:۰۰	به میزان ۱۰٪ مبلغ قرارداد

ضمناً تمامی شرکت کنندگان می‌بایست نسبت به ارائه کارت الکترونیکی پیمانکاری شهرداری که توسط حوزه معاونت خدمات شهری و محیط زیست تایید شده و نام حوزه نیز در ردیف مدنظر فیش و وضعیت معتبر در کارت الکترونیکی درج شده باشد اقدام نمایند.

روابط عمومی شهرداری منطقه ۱۲

زیبایی هدر گرفته

تیم گاریدو یکی از جذاب‌ترین تیم‌های آسیا و البته گل‌زن‌ترین آنهاست تیمی که همه را سرگرم می‌کند اما هوادارش را دلگرم نمی‌کند

پس از ۷ شوت داخل چارچوب دروازه حریف بوده و توسط دروازه‌بان مهار شده است. همین شوت‌ها دروازه‌بان حریف را به عنوان برترین بازیکن میدان معرفی کرد و بالاترین نمره را در بین بازیکنان به او اختصاص داد. این آمارها وقتی معنای بیشتری پیدا می‌کند که بدانیم تیم قطری فقط با ۹ شوت (کمتر از نصف شوت‌های پرسپولیس) و ۵ ضربه داخل چارچوب به گل رسیده و بازی را برده است. امید گل پرسپولیس در این میدان ۲،۲۸ و امید گل السد ۰،۵۸، بوده است. اما امید گل بالای سرخپوشان هیچ حاصلی برای این تیم نداشت و جالب است که از زمان ثبت امید گل در فوتبال ایران، این اولین بار است که پرسپولیس با امید گل بالاتر از ۲ موفق به گلزنی نمی‌شود و هیچ تویی را از خط دروازه حریف عبور نمی‌دهد.

۴۷ شوت و فقط یک گل پرسپولیس در بازی با الاهلی عربستان هم ۱۵ شوت زده بود که ۶ شوت این تیم داخل چارچوب بود و در همه این آمارها بر حریفش برتری داشت. اما در آنجا هم گل نزد و بازی را یک بر صفر واگذار کرد. امید گل قرمزپوشان در مصاف با الاهلی ۱،۴۵ بود و البته آنجا تفاوت این بود که عربستانی‌ها امید گل بالاتری نسبت به پرسپولیس داشتند. الاهلی با توجه به اینکه یک پنالتی هم در آن مسابقه به دست‌آورد به امید گل ۲،۱۳ رسید و البته گلش را با ضربه پنالتی زد. یعنی تیم گاریدو در ۲ مسابقه آسیایی که موفق به گلزنی نشده مجموعاً ۲۷ شوت، ۱۳ شوت داخل چارچوب و امید گل ۳،۷۳ را به جا گذاشته اما از همه اعداد حتی یک گل هم بیرون نیامده است. بین این دو مسابقه، پرسپولیس در تهران با پاختاکور بازی کرد که موفق به گلزنی‌اش را در همان مسابقه توسط علی‌علیپور زد. در آن بازی قرمزها ۱۰ شوت زده که ۴ ضربه‌شان داخل چارچوب بود و امید گل تیم ۰،۵۲ فراتر نرفت. جالب این است که در آن مسابقه عملکرد پاختاکور در موقعیت‌سازی بهتر از پرسپولیس بود. ۱۷ شوت از جمله ۴ شوت داخل چارچوب و امید گل ۰،۶۹. برای پاختاکور، نشان می‌دهد پرسپولیس تنها امتیازش را در مسابقه‌ای گرفته که برتر از حریف پیشین داشت. پرسپولیس با این سیستم و با وجود دور شدن علیپور از دروازه و ناشایبی او با پست جدیدش، باز هم موفق به خلق موقعیت‌ها و مقابل حریف قطری چندین و چندبار به گلزنی نزدیک شد. سرخپوشان در این مسابقه ۲۲ شوت به دروازه حریف زدند که رکورد عجیب و غریبی است. از این ۲۲ ضربه

فحش خور دوحه

بعد از بازی با السد، ژوآو بیشترین انتقادات را تحمل کرد؛ آیا این فضای تند علیه او عادلانه است؟

بعد از شکست پرسپولیس برابر السد قطر، بازیکنی که متحمل بیشترین انتقادات شد، لوکاس ژوآو بود؛ مهاجم ۳۱ ساله اهل انگولا که برای نخستین بار در ترکیب اصلی قرار گرفت، اما موفق به گلزنی نشد. ژوآو در نیمه اول روی اشتباه مدافعان حریف صاحب یک موقعیت خوب گلزنی شد، اما بعد از دربیل مدافع در مصاف با پرشام، سنگربان خوبی موفقی نبود و فرصت را از دست داد. از اینجا، انگارهای در مورد او به‌وجود آمد که با حملات گاه و بیگاه جوان خیابانی، گزارشگر بازی هم تقویت شد. تقریباً تمامی اثر گذاری‌های مثبت ژوآو در جریان بازی نادیده گرفته شد تا در نهایت او به‌عنوان متهم اصلی گل‌نزدن خط حمله سرخپوشان بین افکار عمومی شناخته شود. در مورد این فضا، اینکه کلی وجود دارد. **نکته اول** اینکه امروز این حجم از حملات به ژوآو چه فایده‌ای می‌تواند داشته باشد؟ به هر حال این بازیکن با کیفیتی جذب شده و فعلاً بخشی از موجودی تیم به‌شمار می‌رود. تحقیر و تضعیف روحیه او، آیا باعث خواهد شد مهاجم بهتری جایش را بگیرد؟ انتقاد کاملاً طبیعی است و مردم و رسانه‌ها حق دارند به نقد بازیکن ناموفق بپردازند، اما حملات ریشه‌کن‌کننده، آن‌هم بعد از نخستین بازی فیکس یک مهاجم نمی‌تواند چندان منطقی باشد.

نکته دوم هم اینکه آیا اتمسفر موجود علیه ژوآو، کاملاً متناسب با کیفیت او بود؟ منصفانه اینطور به‌نظر نمی‌رسد، بلکه بهتر این بود که او آن تک‌به‌تک طلایی نیمه نخست را گل می‌کرد، اما پرشام آن را با مچ پایش خیلی خوب گرفت. به علاوه ژوآو ۲ فرصت خیلی خوب گلزنی برای امید عالیشاه و سهیل صحرایی ساخت. این مهاجم در تمام طول بازی درگیر بود و در جدال‌های فیزیکی، حساسی بازیکنان السد را آزار داد. او چندین بار برای تیمش توپ گرفت و خلاصه نوع بازی‌اش آنقدر بد نبود که شایسته این همه بد و بیراه باشد. شاید اصلاً در نهایت ژوآو در پرسپولیس جواب ندهد، اما حداقل این مقطع زمانی برای قضاوت و حمله به او خیلی زود است.

عکس: امیرحسین خیرخواه